

Puhe adventtivastaanotolla Kotkassa 5.12.2009

Adventti merkitsee tulemista

Mikkelin hiippakunnan piispalla on ollut tapana järjestää kirkkovuoden vaihtuessa adventtivastaanotto. Mielelläni liityn tähän perinteeseen ja olemme puolisoni Marian kanssa iloisia, että olette ottaneet kutsun vastaan. Piispan adventtivastaanoton järjestämispaikka vaihtelee vuosittain hiippakunnan eri puolilla. Tällä kertaa olemme täällä Kotkassa. Lausun parhaat kiitokseni Kotka-Kymin seurakuntayhtymälle ja seurakunnille erinomaisesta yhteistyöstä tämän vastaanoton järjestelyissä.

Adventti merkitsee sananmukaisesti "luokse tulemista". Jumala tulee luoksemme. Jumala ei jää pelkästään taivaan korkeuksiin, kirkkauteen ja pyhyyteen. Hän tulee luoksemme. Jumalan Poika ottaa ihmisen muodon, elää ihmisen elämän ja pelastaa ihmisen pahan vallasta. Tässä on adventin sanoma: Kristus tulee meidän luoksemme. Hän tulee luoksemme kahdella tavalla.

Ensinnä Kristus tulee luoksemme sanan ja sakramenttien kautta. Kun Jumalan sana luetaan ja julistetaan, kun kasteita toimitetaan ja ehtoollista jaetaan, silloin Kristus tulee keskellemme. Silloin hänet voidaan kohdata elävänä Vapahtajana ja Herrana. Lähestyvä joulunaika tarjoaa tähän hyvän mahdollisuuden Kauneimmissa joululauluissa, jouluajan jumalanpalveluksissa ja muussa kodin ja seurakunnan elämässä.

Toiseksi Kristus tulee keskellemme rakkauden teoissa. Omalla toiminnallaan hän osoitti, millainen Jumala on. Hän auttoi apua tarvitsevia, kärsiviä, sairaita, köyhiä, muiden halveksimia ja hylkäämiä.

Kristuksen tuleminen keskellemme on itse asiassa hyvin käytännöllistä. Kun tehdään rakkauden tekoja, kun toista autetaan hänen hädässään, Kristus tulee keskellemme. Siinä toteutuu se vanha kristittyjen viisaus, jonka mukaan Kristuksella ei ole muita käsiä kuin meidän kätemme. Hän tahtoo toimia meidän kauttamme tänään. Me olemme hänen jalkansa, kätensä, suunsa ja sydämensä. Kirkon diakoniassa ja jokaisessa rakkauden teossa toteutuu adventti, Kristuksen saapuminen ihmiselämän keskelle. Kyse on vahvasta toivon ja elämänuskon viestistä.

Kotkan seudulla ja koko Kymenlaaksossa on koettu kuluneena vuotena yhteiskunnan rakennemuutoksen seurauksia. Itse olen kotoisin Lappeenrannasta, jossa olen kasvanut Kaukaan tehtaan varjossa. Siten kymenlaaksolainen elämänmuoto, maaseudun ympäröimä teollisuuden keskittymä on minulle tuttu. Niin Etelä-Karjalassa kuin Kymenlaaksossa ja ympäri hiippakuntaa tunnetaan huolta työpaikoista, toimeentulosta, tulevaisuudesta. Tällaisia kysymyksiä olen kohdannut vieraillessani seurakunnissa.

Täällä Kotkassa on yhteistyössä eri toimijoiden kesken etsitty keinoja auttaa tukea tarvitsevia. Hyvä esimerkki siitä on Kotkan kaupungin ja seurakuntayhtymän Kumppanuudella taantumaa vastaan - projekti. Seurakuntayhtymä on palkannut työpaikkadiakonin tukemaan erityisesti talouden taantumasta kärsiviä ja heidän perheitään. Yhdessä kaupunki ja seurakuntayhtymä ovat perustamassa diakoniarahastoa huolehtimaan sosiaalisesta luototuksesta. Nämä ovat esimerkkejä siitä, mitä voimavarat yhdistämällä saadaan aikaan.

Jaksaakseen suunnitella ja asennoitua tulevaisuuteen, ihmisellä on oltava tieto elämän jatkuvuudesta, elämän merkityksestä ja tulevaisuuden toivosta. Aikamme uhkakuvat ja yhteiskunnan rakennemuutokset kohdistuvat juuri näihin asioihin. Siksi me tarvitsemme toivoa. Ilman toivoa ei ole elämällä myöskään merkitystä eikä jatkuvuutta. Toivo syntyy monesti toisen ihmisen kohtaamisesta, yhteisten asioiden ja huolien jakamisesta, kenties konkreettisesta avusta ja henkisestä tuesta. Merkillisellä tavalla juuri siinä Jumala tulee luoksemme. Adventin sanoma on viesti toivosta ja elämänuskosta.

Seppo Häkkinen